

sere.wordpress.com/. S'instal·là, amb la seva dona, Terry Broch, a una masia, can Tista, des d'on podia gaudir d'una panoràmica extraordinària de les comarques empordaneses i garrotxines (en les quals incloc la difuminada comarca pladestanyenca). I com que és just i necessari recordar persones compromeses amb el país, la seva gent i la seva cultura, com Carles Fontserè, ens alegrem de les dues iniciatives responsabilitat de l'Ajuntament de Porqueres. La primera, dins del marc de la XVIII Fira d'Hivern, va permetre l'organització d'unes visites guiades a la que fou casa seva, i que acaben amb uns tastets republicans oferts pel Grup Gastronòmic del Pla de l'Estany.

Biblioteca a Porqueres | La segona iniciativa és batejar la nova biblioteca pública de Porqueres amb el nom de Carles Fontserè. És un espai agradable, de fàcil accés i que rep el visitant amb la còpia d'un dels cartells més famosos creats per l'autor barceloní. A les diferents lleixes es poden veure exemplars d'altres obres seves. La biblioteca té una superfície de 774,45 m² distribuïda en dues plantes, les quals estan organitzades per espais diferenciats segons la temàtica i els diferents usos: infantil, adults (ficció), audiovisuals, diaris i revistes, internet i ofimàtica, adults (consulta), un espai per a exposicions, una sala polivalent i cabines d'estudi i de treball en grup. Compta amb un fons de 8.932 llibres, 2.895 audiovisuals, subscripcions a 90 títols de revistes i a

set diaris. El cost va ascendir aproximadament a un milió dos-cents mil euros, pagats en un 40 % per la Generalitat i la resta per la Diputació de Girona i l'Ajuntament de Porqueres. La Biblioteca és un pas més –i ja van...– de l'esforç pertinent i continuat del municipi per trobar-se a si mateix, i desempolsar-se de la força gravitatòria que exerceix la capital de la comarca.

Del castell i les paraules | El meu nebot m'envia una carta amb dues notícies i un dibuix, sense cap comentari. La primera notícia, de Banyoles TV, esmenta que, en la inauguració del castell de Palol, «el president de la Generalitat, Artur Mas, ha fet un paral·lelisme entre la solidesa del castell i els usos que havia tingut amb l'actual situació del país». La segona notícia és del *Punt*, i parla de l'ensorrament d'una part del mur de contenció sis mesos després de la inauguració. En els dibuixos es veu un mico que es tapa els ulls, un altre que es tapa la boca i un tercer que es tapa les orelles. Francament, no entenc què vol dir el meu nebot.

no han oblidat el racó de món que els va veure néixer. Joan Triadú recalava de tant en tant a la seva vall natal i ara, tres anys després de la seva mort, l'Ajuntament de Ribes ha decidit que l'exposició «Llegir com viure. Homenatge a Joan Triadú 1921-2010» ocupi perennement la segona planta de la biblioteca de la vila. Una seu de lectura sembla el lloc més adient per fer perdurar la memòria del mestre. A més, la biblioteca està ubicada a la Colònia Reculons, on s'escolà la infantesa de l'escriptor. Paral·lelament continuarà viu el certamen literari que porta el seu nom i que acull els treballs de més de mil estudiants de tots els pobles de la comarca tot i que, malauradament, ara ja no podem comptar amb la presència de l'eminent humanista en l'acte que cada diada de Sant Jordi té lloc al Consell Comarcal, amb l'entrega de premis i la lectura de les obres guardonades.

La guia del Museu | Un cop acabada l'allau d'activitats que han configurat el programa que la vila de Ripoll havia elaborat per celebrar la seva Capitalitat de la Cultura Catalana, hem de donar la benvinguda a tots aquells actes esporàdics que nodreixen el teixit cultural que tot poble necessita. Un llibret editat en quatre idiomes permetrà, a partir d'ara, a tots els visitants del Museu Etnogràfic endur-se a casa un recordatori de tot allò que han vist i gaudit: el ressò vívid del passat que els objectes aplegats retenen i la comprensió d'aquell món esvaït que les noves filologies museístiques possibiliten.

EL RIPOLLÈS *ramon alabau*

Ribes honora el seu pedagog | Hi ha personatges singulars, protagonistes indiscutibles de la nostra història que mai

>> *Terry Broch a can Tista, Porqueres.*

Txarango, tot un exemple | Sovint deplorem que les tres valls que configuren la comarca del Ripollès no sempre bateguin a l'uníson. Som conscients que a una comarca petita li convé la suma de totes les forces possibles perquè les seves reivindicacions siguin degudament ateses. I desitjaríem no aparèixer als mitjans només per notícies insòlites o folklòriques, sinó per l'anàlisi de les nostres necessitats més indefugibles. Així, resulta paradigmàtic l'exemple del grup Txarango. Set joves nascuts a diversos indrets de la comarca s'han posat d'acord, han unit esforços per crear un treball que els ha projectat arreu. Guardonats amb quatre premis Enderrock, mereixedors del premi Disc Català de l'Any que atorga Ràdio 4, han rebut el premi Altaveu 2013 com a grup revelació de l'any i han estat protagonistes de concerts memorables, com el que van oferir al Palau de la Música. Tant de bo en altres àmbits el mateix esperit es reproduís i forgéssim aquella veu col·lectiva que mai no pot ser silenciada.

LA SELVA

joan domènech

Lloret: la Santa Cristina primitiva | S'ha aixecat, recentment, el paviment de l'ermita de Santa Cristina per estudiar la possible instal·lació de calefacció

subterrània, fet que s'ha aprofitat per fer una rigorosa excavació, tota vegada que sempre s'havia dit que l'actual temple del segle XVIII s'havia bastit amb la primitiva ermita a dins, que no fou derruïda fins que es van haver acabat les obres. Així s'ha comprovat, en general, amb el retrobament dels fonaments de l'absis, amb dos contraforts, i part dels murs de la nau, completat tot amb l'empremta de les parets allà on ja no hi havia pedra. Podem parlar d'una ermita d'uns 12 metres de llargada per 6 d'amplada. La sorpresa ha estat l'aparició d'uns vuit enterraments, un dels quals una sepultura antropomorfa que es pot datar en el segle X i demostra, doncs, que el lloc ja tenia assentaments remots. Ara cal esperar l'estudi de l'arqueòleg director de l'excavació, Joan Llinàs i Pol, per precisar, dins del possible, alguns dels enigmes suscitats.

Blanes i Vidreres: records entanyables | La desaparició de les emblemàtiques Caves Montferrant de Blanes, creades al voltant de 1850, i adquirides per la família Raventós, després d'haver passat pel grup Agrolimen (Gallina Blanca), ha causat entre els blanencs i selvatans en general la mateixa nostàlgia que l'extinció de l'empresa de transports Fills de Rafael Mas, nascuda a Vidreres al final del segle XIX, quan el primer Rafael Mas va establir un servei de tartanes per anar d'aquella localitat a l'estació del tren de Sils. La primitiva empresa La Vidrerenca, que allargà la concessió cap a Giro-

na i cap a Lloret (inaugurada la línia el 1930), ha estat venuda a la firma Sagalés. El cas de la línia de transport públic ha estat menys traumàtic perquè la nova empresa ha entrat amb bon peu en oferir els mateixos serveis gratuïts que feia la família Mas (als aplecs de les Alegries, Santa Cristina, etc.). No ha estat així en el cas de l'empresa del cava, que només s'ha interessat per la marca i ha deixat les velles caves blanques sense cap utilitat.

Hostalric: la Domus Sent Soví | A l'edifici Can Llena de la carismàtica vila emmurallada es va crear, fa un temps, la Domus Sent Soví, el primer centre de Catalunya dedicat a la promoció i innovació, experimentació i coneixement del patrimoni gastronòmic català, impulsat per l'Ajuntament i el Consell Comarcal i altres organismes que pretenen potenciar els productes de la comarca, dels quals n'hi ha una bona mostra a les instal·lacions. Aquestes permeten, d'altra banda, fer demostracions culinàries davant d'especialistes i reunions de persones interessades en la gastronomia comarcal, i s'han fet servir, fins i tot, per filmar-hi algun espot televisiu. S'hi fan tallers de cuina de prestigi. Un dels col·lectius que també les fa servir és el de les Cuineres de Sils que, en aquests moments, estimula la constitució de nuclis de dones interessades en la gastronomia en altres poblacions. A la Domus Sent Soví s'hi van reunir, fa poc, cuineres de Sils, Maçanet, Lloret i Arbúcies, i la trobada fou un èxit.

>> *Excavacions a Santa Cristina de Lloret: part de l'absis de l'antiga ermita, anterior al segle XIV.*

M. A. COMAS

